

SARDANES

Partitura de cobla

Josep Grivé

A la meva mare
La nit de Nadal

DINSIC
Publicacions Musicals

A la meva mare
La nit de Nadal

1a edició: febrer de 2007
Maquetació: Jaume Vilà & DINSIC GRÀFIC

© hereus de Josep Grivé
© Drets d'edició cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, Entl. 3a - 08002 Barcelona
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es

Imprès a Quality Impres
Comte Güell, 24-28 - 08028 Barcelona
Dipòsit legal: B-9.026-2007
ISMN: M-69210-434-6

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprénent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es

A la meva mare/ La nit de Nadal de Josep Grivé

Josep Grivé i Simón

Nascut a Barcelona el 28 de Maig de 1907, fill de pares empordanesos, de Verges, era el petit de quatre germans. Morí el 12 de Març de 1984, també a Barcelona, on visqué sempre.

Estudià música segons el desig del seu pare, que va morir quan ell tenia nou anys, i volia per al seu fill una formació musical completa. Mentre va viure la seva mare, la qual va morir cinc anys més tard, i en compliment d'aquell desig, va estudiar a l'escola Municipal de Música de Barcelona, on va tenir com a mestres de solfeig i teoria a Balcells i Millet, entre d'altres; d'harmonia a Enric Morera, i de violí a Viscosillas, Eduard Toldrà i Francesc Costa.

En morir la seva mare, quan ell era encara molt jovenet, va haver de deixar els estudis per motius econòmics.

El seu germà Juli era flabiol de la cobla Popular de Barcelona i el va introduir en el món de la sardana, encara que ell mai

s'hi va dedicar professionalment, ja que la seva activitat laboral estava relacionada amb el món empresarial.

Malgrat la seva curta etapa de formació musical, el contacte directe amb la nostra música, li va deixar entreveure les enormes possibilitats de la nostra formació orquestral, les quals, anys després, sabia aprofitar amb mà de mestre, com queda manifest en les seves excel·lents composicions.

Es tracta d'un compositor marcadament autodidacta, ja que va deixar d'estudiar música de molt jove per dedicar-se a una altra professió ben diferent. És un clar exponent de l'esperit creador del poble català.

Les seves sardanes són molt apreciades com a belles composicions racials, molt entenedores, imbuïdes d'una manera de fer molt pròpia del seu autor i d'una qualitat musical excel·lent, fruit d'una inspiració molt rica. La seva intuïció musical, marcadament acusada, resta ben palesa en les seves fermes melodies. En la major part de les seves composicions, els saberuts i els dansaires s'hi troben com el peix a l'aigua.

Va estrenar la primera sardana, "Tristor", l'any 1926, amb 19 anys. Seguidament, va compondre "L'enamorada" (1927) i "Records de joventut" (1928), estrenades a l'Orfeó Gracienc per la Cobla Barcelona, i fins a 27 títols diferents. La seva producció musical també inclou diverses sardanes corals, per a cobla i cor, per a dues cobles i timbales, lieder per a cant i piano, i obres per a cor d'homes sobre cants populars bascos i provençals.

La lluminositat de les seves melodies i les idees adients a les sonoritats de les seves obres les trobava en els moments més impensats. Per aquest motiu, ell sempre portava preparat el llapis, la goma d'esborrar i el paper pautat, per poder escriure les primeres idees, que, més tard, en el silenci del seu despatx casolà, deixava definitivament anotades en el paper ratllat, i acabava de polir els acords al piano.

"A la meva mare", escrita l'any 1928, quan tot just tenia 21 anys, és una inspirada sardana, d'una qualitat musical pròpia d'una persona més madura, plena de sentiment, que transmet una certa recança pel fervent desig que ell es dediqués a la música, expressat per la seva mare, i que va viure amb tanta intensitat en la seva adolescència.

"La Nit de Nadal" la va compondre l'any 1966, quan ja tenia 59 anys. Anecdòticament, les primeres idees d'aquesta sardana van ser escrites durant una nit d'insomni en un viatge amb tren a Bilbao, per motius de la seva professió. Són dues composicions d'èpoques molt distintes, però malgrat la lògica evolució que reflecteix la distància en el temps en què les va escriure, en les dues és evident la fermesa de les seves inspirades melodies i una excel·lent qualitat musical.

A la meva mare/ La nit de Nadal de Josep Grivé

Josep Grivé i Simón

Nacido en Barcelona el 28 de mayo de 1907, hijo de padres empordaneses, de Verges, era el pequeño de cuatro hermanos. Murió el 12 de marzo de 1984, también en Barcelona, donde vivió siempre.

Estudió música según el deseo de su padre, que murió cuando él tenía nueve años, y quería para su hijo una formación musical completa. Mientras vivía su madre, que murió cinco años más tarde, y en cumplimiento de aquel deseo, estudió en la escuela Municipal de Música de Barcelona, donde tuvo como maestros de solfeo y teoría a Balcells y Millet, entre otros; de armonía a Enric Morera, y de violín a Viscosillas, Eduard Toldrà y Francesc Costa.

Al morir su madre, cuando él todavía era muy joven, tuvo que dejar los estudios por motivos económicos.

Su hermano Juli era flabiol de la Cobla Popular de Barcelona y lo introdujo en el mundo de la sardana, aunque él nunca se

dedicó profesionalmente a este campo, ya que su actividad laboral estaba relacionada con el mundo empresarial.

A pesar de su corta etapa de formación musical, el contacto directo con nuestra música, le dejó entrever las enormes posibilidades de nuestra formación orquestal, las que, años más tarde, sabría aprovechar con mano de maestro, como queda manifiesto en sus excelentes composiciones.

Se trata de un compositor marcadamente autodidacta, pues dejó de estudiar música de muy joven para dedicarse a otra profesión bien distinta. Es un claro exponente del espíritu creador del pueblo catalán.

Sus sardanas son muy apreciadas como bellas composiciones raciales, muy entendedoras, imbuidas de una forma de hacer muy propia de su autor y de una calidad musical excelente, fruto de una inspiración muy rica. Su intuición musical, marcadamente acusada, se pone de manifiesto en sus melodías. En la mayor parte de sus composiciones, los sabidillos y los bailadores se encuentran como pez en el agua.

Estrenó su primera sardana , “Tristor”, en el año 1926, con 19 años. Seguidamente, compuso “L’ enamorada” (1927) y “Records de joventut” (1928), estrenadas en el Orfeó Gracienc por la Cobla Barcelona, y así hasta 27 títulos diferentes. Su producción musical también incluye varias sardanas corales, para cobla y coro, para dos coblas y timbales, lieder para canto y piano, y obras para coro de hombres, basadas en cantos vascos y provenzales.

La luminosidad de sus melodías y las ideas adecuadas a las sonoridades de sus obras las encontraba en los momentos más inesperados. Por este motivo, él siempre llevaba preparado el lápiz, la goma de borrar y el papel pentagramado, para poder escribir las primeras ideas, que, más tarde, en el silencio de su despacho casero, dejaba definitivamente anotadas en el papel rayado, acabando de pulir los acordes en el piano.

“A la meva mare”, escrita en el año 1928, cuando tan solo tenía 21 años, es una inspirada sardana, de una calidad musical propia de una persona más madura, llena de sentimiento, que transmite un cierto pesar por el fervoroso deseo de que él se dedicara a la música, expresado por su madre, y que vivió con tanta intensidad en su adolescencia.

“La nit de Nadal” la compuso en el año 1966, cuando ya tenía 59 años. Anecdóticamente, las primeras ideas de esta sardana fueron escritas en una noche de insomnio durante un viaje en tren a Bilbao, por motivos de su profesión. Se trata de dos composiciones de épocas muy distintas, que a pesar de la lógica evolución que refleja la distancia en el tiempo en que las escribió, en las dos es evidente la firmeza de sus inspiradas melodías y una excelente calidad musical.

A la meva mare/ La nit de Nadal **by Josep Grivé**

Josep Grivé i Simón

Born in Barcelona on the 28th of May of 1907, the son of a family from the town of Verges, in the Empordà region, he was the youngest of four children. He died on the 12th of March of 1984, also in Barcelona, where he always lived.

He studied music because it was his father's wish; his father died when he was nine years old, and had wanted his son to have full musical training. His mother died five years later; until then, to fulfil his father's wishes, he studied at the Municipal School of Music of Barcelona, where he was taught solfeggio and music theory by Balcells and Millet, among others, harmony by Enric Morera, violin by Viscosillas, Eduard Toldrà and Francesc Costa.

Upon his mother's death, when he was still quite young, he was forced to drop his studies for financial reasons.

His brother Juli was a flautist for the Cobla Popular de Barcelona, and he introduced him to the world of the sardana, although he never got involved professionally, as his work activity was related to the world of business.

Despite his short musical training, his direct contact with our music allowed him to catch a glimpse of the enormous possibilities of our orchestral training, which years later he would take advantage of with great mastery, as is shown by his excellent compositions.

He was a notably self-taught composer, as he stopped studying music quite young in order to dedicate himself to another, quite different, profession. He is a clear example of the creative spirit of the Catalan people.

His sardanes are well-appreciated as Catalan compositions, easily understood, infused with an air that is particular to their author, and with excellent musical quality, the fruit of very great inspiration. His musical intuition, which is very clear, shows in his firm melodies. In most of his compositions, both the learned and the dancers find themselves taking to the music like fish to water.

He performed his first sardana, called "Tristor" ("Sadness"), in 1926, at the age of 19. Soon after, he composed

“L’ enamorada” (“The Sweetheart”) (1927) and “Records de joventut” (“Memories of Youth”) (1928), debuting at the Orfeó Gracienc, performed by the Cobla Barcelona, followed by 27 different titles. His musical production also includes several choral sardanes, for Catalan orchestras and choirs, for two Catalan orchestras and drums, lieder for voice and piano, and pieces for men’s choirs based on popular Basque and Provençal songs.

The lightness of his melodies and the ideas fitting to the sounds of his works were found at the most unexpected moments. For this reason, he was always ready with his pencil, his rubber, and lined paper, in order to be able to write down the first ideas, which later, in the silence of his office at home, he would write down definitively on lined paper, polishing the piano chords.

“A la meva mare” (“To My Mother”), written in 1928, when he was only 21 years old, is an inspired sardana, with the musical quality of a more mature person, full of sentiment, transmitting a certain regret for his mother’s fervent desire that he become a musician, which he experienced so intensely in his adolescence.

“La Nit de Nadal” (“Christmas Eve”) was composed in 1966, when he was already 59. Anecdote has it that the first ideas of this sardana were written during a night of insomnia spent in a train ride to Bilbao on professional business.

These are two compositions from very different periods, but despite the logical evolution reflecting the difference in when they were written, in both pieces the firmness of his inspired melodies and an excellent musical quality are evident.

SA 21-22 Fotocopiar les partitures és il·legal

SA 21-22

DINSIC
 Publicacions Musicals

LA NIT DE NADAL

Josep Grivé

Flabiol

Tible I

Tible II

Tenora I

Tenora II

Trompeta I

Trompeta II

Trombó

Fiscorn I

Fiscorn II

Contrabaix

Solo dolç

p express.

p

p

p

p

p

p

arco

p

Fotocopiar les partitures és il·legal

SA 21-22